

070617 Andra söndagen efter trefaldighet Ylva Rundberg

Kallelsen till Guds rike

Det är så lätt att göra sig bilder av det man inte känner till, att tro att det är på ett visst sätt utan att man egentligen vet, ja alla dessa fördomar, som alla bär på mer eller mindre medvetet, mer eller mindre uttalat. Alla vet ju hur en så'n där är... men vid närmare eftertanke känner man på sin höjd en person som skulle kunna räknas in i den nämnda kategorin och självklar är inte den personen så konstig som gruppen är, men det är ju bara undantaget som bekräftar regeln.

Fördomar är intet nytt för vår tid, i dagens evangelium möter vi Natanael, som när han av Filippos får höra om Jesus låter en av sina fördomar komma i dagen. "Kan det komma något gott från Nasaret" Varför han sa så kan vi egentligen inte veta, men uppenbarligen är det inte helt faktabaserat för något väldigt gott kom därifrån – Jesus själv. Filippos möter inte Natanael påstående med massor av kloka argument om det irrationella i ett så generaliserande uttalande om en ort utan han möter med en inbjudan "Följ med och se".

I dagens Sverige finns det många fördomar om kristna, om kyrkan och om Jesus och vi skall nog lära oss av hur Filippos bemöter fördomarna, istället för att rädda ställa oss i försvarsställningens hörn får vi bjuda in, vi har inget att dölja eller ta i försvar, men mycket att bjuda in till, något underbart att bjuda in till, till mötet med Jesus själv. Visst är det bra med svar på människors frågor och att vi kan möta fördomarna, men hur välformulerade våra svar än må vara kan de aldrig helt förklara vad tro är, vem Jesus är eller varför vi hellre lämnar sängen söndag morgon istället för att ligga kvar och snooza klockan en gång till. Detta kan bara förstås utifrån ett möte, mötet med Gud. I detta möte där vi ges möjlighet att lära känna Gud, lära känna Jesus. För den som vågar följa med och se kan detta bli ett möte som förvandlar.

Följa med och se återkommer flera gånger i dagens evangelietext. När det handlar om Jesus och lära känna honom är det den uppmaning jag tror är allra viktigaste, vi kan visst berätta om Jesus, vem han är, vad han gjort för världen och i våra enskilda liv. Detta kan väcka människors nyfikenhet, men det avgörande är ändå mötet med honom, mötet med den levande Guden. Och till oss som redan mött honom finns då uppmaningen att som Filippos bjuda in dem som ännu inte sett honom. Våga säga till dem du möter: Följ med och se!

Följt med och sett är just vad Filippos själv just har gjort när han följde med Jesus på hans uppmaning, och det han såg och den han mötte var verkligen någon värt att bryta de kända mönstren för att möta. För Filippos säger efter detta möte "Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna". Det är när Johannes ser Jesus som han utbrister "där är Guds lamm". Att se och möta blir avgörande för att förstå vem Gud är. Orden om honom räcker inte till utan det är mötet med honom som bli avgörande. Eftersom mötet är så avgörande för att förstå är det viktigt att vi som sett vem Jesus är också vågar bjuda in. Hur ska människor annars se om inge ber dem följa med?

Men att följa är inte en engångshandling. Ingen av oss kan luta sig tillbaka i bänken och tänka: "Ja, ja det här gäller inte mig, för Gud som en gång kallade mig till att vara hans barn och då följde jag med". Ja en gång kallade han dig till efterföljelse och du följde med, men han kallar dig dagligen till att leva närmare

honom det finns alltid mer att se, mer att upptäcka i livet tillsammans med honom. Att följa efter Jesus är efterföljelsens grund, därav ordet: efterföljelse. Efterföljelsen är en livsvandring, den började en gång, men kan alltid fördjupas, det finns alltid mer att se av vem Gud är och det kan vi bara göra om vi vågar följa med och se.

Är vi beredda att lämna det vi har i vardagen för att följa med och se? Finns det vilja hos oss i våra liv att bryta upp från det vanliga och de invanda rutinerna och gå in i något vi inte känner? Även om vi rör oss ut på okänd mark är detta inget som vi gör ensamma.

Den Guden som kallar oss att gå är inte en Gud som kallar oss ut till någonstans där han inte är utan han kallar oss till honom närmare honom, att bryta upp, handlar om att bryta från det som skiljer oss från honom. Han kallar oss till ett liv tillsammans med honom, närmare honom varje dag.

Kallelsen närmare Gud är inte bara ett solonummer utan det är också en kallelse till gemenskap med Gud och gemenskap med varandra i Guds folk. Guds folk var som vi hörde i dagens gammaltestamentliga text kallades av kärlek inte för dess storhet. Samma sak gäller idag att Gud kallar till sig sitt folk inte av det fina och framgångsrika utan han kallar den mänskligheten han älskar och det som tillhör folket är de som vågat och vågar följa med och se vem Gud är.

Uppmaningen som Natanael fick av Filippos var konkret, det handlade om att följa med i handling, den kallelsen finns även i dagens gudstjänst när vi inbjuds att få vara med och dela bröd och vin med varandra. Den som följer med och ser får mötet ytterligare en dimension vi får inte bara se utan också smaka och känna. Återigen påminns vi om att kallelsen är inte bara till mig för att jag skall göra mitt solostycke för självbekräftelse utan det är också en kallelse till gemenskap, vi delar samma bröd, som del av en och samma kropp.

Inbjudan är ställd till alla, att följa med och se vem Jesus är. Hur vill du svara på den inbjudan? Vill du följa med och se mer av vem Gud är?